

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen)

(1) Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi v zrak za male kurilne naprave:

- mejne vrednosti emisije snovi iz malih kurilnih naprav,
- določitev goriva, ki se sme kuriti v malih kurilnih napravah,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak,
- prilagoditev malih kurilnih naprav določbam te uredbe.

(2) Ta uredba določa v zvezi z emisijo snovi v zrak za srednje kurilne naprave:

- posebne mejne vrednosti emisije za nekatere snovi v dimnih plinih srednjih kurilnih naprav,
- določitev goriva, ki se sme kuriti v srednjih kurilnih napravah,
- ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi v zrak,
- prilagoditev srednjih kurilnih naprav določbam te uredbe.

(3) Za vprašanja o emisiji snovi v zrak iz srednjih kurilnih naprav, ki niso urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja. Za vprašanja obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav se uporablja predpis, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja.

2. člen

(uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za emisijo snovi iz malih in srednjih kurilnih naprav ne glede na to, ali je uporabljeno gorivo trdno, tekoče ali plinasto, in ne glede na to, ali gre za pripravo tople vode, pare ali vročega olja ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, razen za kurilne naprave:

- v katerih se odpadki sežežigajo skladno z določbami predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov,
- ki so kotli za kuhanje žganja, ki jih uporabljajo mali proizvajalci žganja v skladu s predpisom, ki ureja trošarino, ali
- pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnem procesu, predvsem če gre za neposredno segrevanje, sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, kakor je peka jedi z neposrednim stikom z vročimi dimnimi plini ali s podobnim načinom priprave jedi, ali kakor se to izvaja v pečeh za ponovno segrevanje ali v pečeh za toplotno obdelavo.

(2) Določbe te uredbe se ne uporabljajo za napravo, ki je:

- namenjena dogorevanju zaradi čiščenja odpadnih plinov s sežiganjem, če ta ne obratuje kot samostojna kurilna naprava,
- reaktor za kemijske procese in
- naprava, ki v skladu s stanjem tehnike obratuje brez dimovodnih naprav, kot je na primer infrardeči grelnik na plinasto gorivo.

3. člen

(pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. emisija snovi je kakršenkoli izpust snovi iz male ali srednje kurilne naprave v zrak;

2. dimni plini so odpadni plini iz male ali srednje kurilne naprave, ki so onesnaženi s snovmi v trdnem, tekočem ali plinastem stanju; njihov volumski pretok je izražen v kubičnih metrih na uro (m3/h) pri normni temperaturi 273 K in tlaku 101,3 kPa ter po korekciji za vsebnost vodnih hlapov v m3/h (v nadaljnjem besedilu: pri normnih pogojih);

3. kurilna naprava je generator toplote, v katerem se toplota pridobiva z zgorevanjem goriva (npr. kondenzacijski, nizkotemperaturni, toplovodni, vročevodni in parni kotli), ter generatorji toplote ali vročega zraka, vključno s pomožnimi napravami, zlasti za pripravo, razprševanje oziroma mešanje fosilnega goriva z zgorevalnim zrakom. Kurilna naprava je lahko mala, srednja ali velika;

4. mala kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik in iz odvodnika dimnih plinov, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za male kurilne naprave;

5. enosobna kurilna naprava je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je prvenstveno namenjena ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, vključno s štedilniki z ali brez posredno ogrevane pečice;

6. osnovna peč je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je zlasti namenjena ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, in je zgrajena zaradi shranjevanja toplote iz mineralnih materialov z veliko specifično toplotno kapaciteto ter obrtniško zgrajena na kraju uporabe;

7. odprti kamin je mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki je zlasti namenjena neposrednemu ogrevanju prostora v stavbi, v katerega je postavljena, in obratuje odprto ter ni namenjena izključno za pripravo jedi;

8. srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki je sestavljena iz enega ali več kurišč, ne glede na vrsto uporabljenega goriva, ter veznih elementov za odvajanje dimnih plinov skozi odvodnik in iz odvodnika dimnih plinov, če njena vhodna toplotna moč ne presega vrednosti, določene s to uredbo za srednje kurilne naprave. Srednje kurilne naprave se uvrščajo med naprave iz dveh skupin naprav za proizvodnjo elektrike, pare, vroče vode, procesne toplote ali vročih odpadnih plinov z vhodno toplotno močjo manj od 50 MW, ki sta v Uredbi o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 31/07, 70/08 in 61/09) označeni s številko 1.2, točka a in 1.3;

9. kurišče je del kurilne naprave, v kateri zgoreva gorivo;

10. kurilna naprava s kombinirano kurjavo je tista, v kateri lahko izmenično zgorevata dve ali več vrst goriva;
11. kurilna naprava z mešano kurjavo je tista, v kateri hkrati zgorevata dve ali več vrst goriva;
12. gorivo so vse v kurišče dovedene gorljive snovi, vključno z negorljivimi sestavinami;
13. naravni les je les, ki je obdelan samo mehansko;
14. vhodna toplotna moč kurilne naprave je toplotna moč, izračunana na podlagi spodnje kurilnosti goriva in količine goriva, ki pri trajnem pogonu kurilne naprave lahko zgori v časovni enoti. Kurilnost se opredeli za vsak primer posebej;
15. nazivna toplotna moč kurilne naprave je najvišja, v trajnem pogonu koristno oddana toplota v časovni enoti. Če ima kurilna naprava izraženo območje toplotne moči, je nazivna toplotna moč tista, ki je trenutno nastavljena in označena na tej napravi. Brez te posebne oznake se za nazivno toplotno moč šteje najvišja vrednost znotraj območja toplotne moči, ki je dosežena pri normalnem obratovanju kurilne naprave;
16. poraba goriva kurilne naprave je poraba, izražena v količini goriva na časovno enoto in izmerjena med trajnim obratovanjem kurilne naprave;
17. najvišja temperatura ogrevalnega medija je njegova najvišja temperatura pri izstopu iz kurilne naprave;
18. toplotni izkoristek kurilne naprave je razmerje med toplotno močjo, ki jo ta naprava oddaja ogrevalnemu mediju, ter zmnožkom kurilnosti in porabe goriva, izraženo v odstotkih. Toplotni izkoristek kurilne naprave se lahko izračuna iz izmerjene toplotne izgube z dimnimi plini na način iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;
19. toplotna izguba z dimnimi plini je toplota, ki jo kurilna naprava oddaja z njimi in se za kurilne naprave na tekoča in plinasta goriva izračuna na podlagi enačbe iz priloge 1 te uredbe;
20. energetska učinkovitost kurilne naprave je energetska učinkovitost, izražena s toplotnim izkoristkom kurilne naprave pri nazivni moči le-te;
21. dimno število je merilo za sajavost dimnih plinov, ki se ugotavlja na podlagi stopnje potemnelosti filtrirnega papirja. Potemnelost filtrirnega papirja se primerja z lestvico desetih polj različne intenzitete počrnelosti od popolnoma bele na prvem polju lestvice do popolnoma črne na desetem polju lestvice, pri čemer se ugotavlja, kateri stopnji v lestvici je počrnelost najbližja. Dimno število se meri pri tekočem in plinastem gorivu;
22. črnina dimnih plinov je po Ringelmannu merilo za njihovo sajavost pri zgorevanju goriva. Njihova črnina se primerja z lestvico šestih polj različne črnosti (Ringelmannova lestvica), ki se stopnjujejo od 0 do 5, pri čemer je vsako naslednje polje za 20 odstotkov bolj črno od prejšnjega. S to lestvico se vizualno presoja črnina dimnih plinov, izpuščenih skozi odvodnik kurilne naprave;
23. upravitelj kurilne naprave je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali fizična oseba, ki ima v posesti kurilno napravo v času njenega obratovanja, ali oseba, ki je vložila zahtevo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilne naprave;
24. območje degradiranega okolja je posamezno območje, na katerem se izvajajo ukrepi za izboljšanje kakovosti okolja iz predpisa, ki v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, določa degradirano okolje in program ukrepov za izboljšanje kakovosti okolja zaradi čezmerne obremenjenosti zunanjega zraka z delci PM(10).

II. MALE IN SREDNJE KURILNE NAPRAVE

4. člen

(merila za razvrščanje kurilnih naprav)

- Posamična kurilna naprava se določi kot mala ali srednja kurilna naprava glede na:
- namen uporabe z zgorevanjem goriva pridobljene toplote,
- svojo vhodno toplotno moč in
- vrsto goriva, ki se uporablja za zgorevanje v kurišču.

5. člen

(male kurilne naprave)

- (1) Mala kurilna naprava je tista, ki proizvaja toploto za ogrevanje prostorov v stavbah ali za ogrevanje sanitarne vode v stavbah ali za oboje, če je njena:
- vhodna toplotna moč manjša od 1 MW pri uporabi trdnega goriva iz 1. točke tretjega odstavka tega člena,
- vhodna toplotna moč manjša od 5 MW pri uporabi tekočega goriva iz 2. ali 3. točke tretjega odstavka tega člena in
- vhodna toplotna moč manjša od 10 MW pri uporabi plinastega goriva iz 4. točke tretjega odstavka tega člena.
- (2) Za malo kurilno napravo se šteje tudi naprava za soproizvodnjo toplote in elektrike, če vhodna toplotna moč ne presega vrednosti iz prejšnjega odstavka in se proizvedena toplota uporablja za ogrevanje prostorov stavb.
- (3) V mali kurilni napravi, razen v odprtem kaminu, se lahko uporabljajo naslednje vrste goriva:
1. trdno gorivo:
- naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži) in lesni ostanki, ki nastajajo pri obdelavi naravnega lesa, če je vsebnost vlage manjša od 25 odstotkov mase suhe snovi,
- briketi ali peleti iz naravnega lesa, če za njihovo proizvodnjo niso uporabljena veziva, razen veziva iz škroba, rastlinskega stearina, melase ali celuloznih vlaken, ter
- premog, briketi iz premoga in koks iz premoga, če vsebnost celotnega žvepla ne presega 1 odstotek mase goriva;
2. tekoče gorivo: ekstra lahko kurilno olje v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva;
3. druga tekoča goriva, kot so metanol, etanol in neobdelano rastlinsko olje in metil ester iz rastlinskih olj, če pri zgorevanju ne povzročajo višjih emisij kot ekstra lahko kurilno olje;
4. plinasto gorivo: zemeljski plin in utekočinjeni naftni plin.
- (4) V odprtem kaminu se lahko uporablja samo naravni les v kosih, vključno s skorjo (polena, sekanci, dračje, storži) ali briketi ali peleti iz naravnega lesa iz druge alinee 1. točke prejšnjega odstavka.

6. člen

(srednje kurilne naprave)

- (1) Srednja kurilna naprava je kurilna naprava, ki proizvaja toploto:
- iz trdnega goriva za ogrevanje stavb, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 1 MW in manjša od 50 MW,
- iz tekočega goriva za ogrevanje stavb, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 5 MW in manjša od 50 MW,

- iz plinastega goriva za ogrevanje stavb, če je vhodna toplotna moč enaka ali večja od 10 MW in manjša od 50 MW, ali
 - iz trdnega, tekočega ali plinastega goriva, ki delno ali v celoti proizvaja toploto za izvajanje tehnoloških procesov (na primer priprava tople vode za tehnološke namene, pare ali vročega olja) ali posredno sušenje ali druge postopke obdelave predmetov ali materialov, proizvodnjo elektrike, če je njena nazivna toplotna moč večja od 4 kW in vhodna toplotna moč manjša od 50 MW.
- (2) Če je vhodna toplotna moč srednje kurilne naprave enaka ali večja od 1 MW, se lahko poleg trdnih in tekočih goriv iz tretjega odstavka prejšnjega člena kot gorivo v srednji kurilni napravi uporablja:
1. koks iz nafte in trdno gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo;
 2. tekoča goriva:
 - emulgirani naravni bitumen in težka kurilna olja, če se uporabljajo v skladu z določbami predpisa, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočega goriva,
 - biogorivo, pridobljeno z biološko obdelavo odpadkov, in
 - masti in olja iz živalskih stranskih proizvodov, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1).
- (3) V vseh srednjih kurilnih napravah se lahko poleg plinastih goriv iz tretjega odstavka prejšnjega člena kot gorivo v srednji kurilni napravi uporablja tudi koksni plin, sintetični plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav, odlagališčni plin in bioplin.

7. člen

(združevanje več kurilnih naprav v eno veliko kurilno napravo)

- (1) Ob namestitvi dveh ali več srednjih kurilnih naprav, katerih skupna vhodna toplotna moč je enaka ali večja od 50 MW, se te štejejo kot ena velika kurilna naprava, če ministrstvo, pristojno za okolje, v postopku za presojo vplivov na okolje ali v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje kurilnih naprav ugotovi, da je tehnično izvedljivo izpuščati njihove dimne pline skozi skupni odvodnik dimnih plinov in da tako odvajanje ne bi povečalo za več kakor 100 odstotkov cene siceršnje namestitve posamičnih odvodnikov dimnih plinov.
- (2) Ugotovitev o presoji iz prejšnjega odstavka se vključi v poročilo o presoji vplivov na okolje oziroma v okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje kurilnih naprav.

III. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA MALE KURILNE NAPRAVE

8. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za male kurilne naprave)

- (1) Mejne vrednosti emisije snovi in najnižji toplotni izkoristek so za posamezno vrsto enosobne kurilne naprave določene v petem, šestem in sedmem stolpcu tabele iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe. Za male kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo in niso enosobne kurilne naprave, osnovne peči ali odprti kamini, je:
1. mejna koncentracija celotnega prahu:
 - 20 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več;
 2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 400 mg/m³ za nazivno toplotno moč 4 kW ali več;
 3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave 13 odstotkov.
- (2) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:
1. dimno število:
 - 2 za nazivno toplotno moč, manjšo od 11 kW,
 - 1 za nazivno toplotno moč 11 kW ali več;
 2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 150 mg/kWh;
 3. mejna vsebnost dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov v dimnih plinih, izraženih kot NO(2), izračunana glede na zmogljivost ogrevanja male kurilne naprave:
 - 110 mg/kWh za nazivno toplotno moč manjšo ali enako 120 kW,
 - 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč večjo od 120 kW in manjšo ali enako 400 kW in
 - 185 mg/kWh za nazivno toplotno moč večjo od 400 kW.
- (3) Za male kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:
1. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:
 - 100 mg/kWh;
 2. mejna vsebnost dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov v dimnih plinih, izraženih kot NO(2), izračunana glede na zmogljivost ogrevanja male kurilne naprave:
 - 60 mg/kWh za nazivno toplotno moč manjšo ali enako 120 kW,
 - 80 mg/kWh za nazivno toplotno moč večjo od 120 kW in manjšo ali enako 400 kW in
 - 120 mg/kWh za nazivno toplotno moč večjo od 400 kW.
- (4) Za male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo, ki so namenjene ogrevanju prostorov v stavbah ali ogrevanju sanitarne vode v stavbah ali obojemu hkrati, toplotna izguba z dimnimi plini ne sme presegati naslednjih največjih vrednosti toplotne izgube z dimnimi plini za več kot 2 odstotni točki pri vgrajenem atmosferskem gorilniku oziroma za več kot 1 odstotno točko pri drugih gorilnikih:
- 11 odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 4 kW in manjša ali enaka 25 kW,
 - deset odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 25 kW in manjša ali enaka 50 kW,
 - devet odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 50 kW in manjša ali enaka 400 kW, in
 - šest odstotkov, če je nazivna toplotna moč večja od 400 kW.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja za:

- male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo, ki so prvenstveno namenjene ogrevanju prostora v stavbi, v katerega so postavljene, in je njihova nazivna toplotna moč manjša ali enaka 11 kW, in
- male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo, ki so namenjene izključno ogrevanju sanitarne vode v stavbah in je njihova nazivna toplotna moč manjša ali enaka 28 kW.

(6) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena je za male kurilne naprave s kombiniranimi kurišči na plinasto gorivo, ki uporabljajo kot rezervno gorivo tekoče gorivo manj kot 300 ur na leto, v času uporabe tekočega goriva mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2), enaka 250 mg/m3.

IV. MEJNE VREDNOSTI EMISIJE SNOVI ZA SREDNJE KURILNE NAPRAVE

9. člen

(uporaba mejnih vrednosti emisije snovi)

Za dimne pline iz srednjih kurilnih naprav se ne uporabljajo določbe predpisa, ki ureja emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja, v zvezi z mejnimi vrednostmi za:

- masni pretok celotnega prahu,
- masni pretok celotnih organskih snovi,
- anorganske delce, razen če se kot gorivo uporablja koks,
- anorganske snovi v plinastem stanju,
- organske snovi I. in II. nevarnostne skupine,
- rakotvorne snovi ter
- dioksine in furane.

10. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na trdno gorivo)

(1) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu 20 mg/m3;
2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 150 mg/m3, pri čemer se za naprave z vhodno toplotno močjo manjšo od 2,5 MW, koncentracija ogljikovega monoksida ugotavlja pri nazivni toplotni moči srednje kurilne naprave;
3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):
 - 250 mg/m3, če naprava uporablja kot gorivo naravni les v vseh oblikah ali brikete ali pelete iz naravnega lesa,
 - 300 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja katerokoli trdno gorivo, razen naravnega lesa v vseh oblikah ali briketov ali peletov iz naravnega lesa,
 - 400 mg/m3, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo kakor tisto iz prve alinee te točke in je njena vhodna toplotna moč 10 MW ali več, in
 - 500 mg/m3, če naprava, ki ni naprava s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, uporablja drugo gorivo kakor tisto iz prve alinee te točke in je njena vhodna toplotna moč manjša od 10 MW;
4. mejna koncentracija didušikovega oksida, izraženega kot N(2)O, 150 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, če uporablja premog;
5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):
 - 250 mg/m3 za napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju, razen če te mejne koncentracije ni mogoče doseči z ekonomsko upravičenimi ukrepi, pri čemer pa mejni emisijski faktor, izražen kot razmerje med maso žvepla v dimnih plinih in maso žvepla v gorivu, ne sme presegati 25 odstotkov,
 - 1 300 mg/m3, če naprava uporablja črni premog,
 - 1 000 mg/m3, če naprava uporablja drugo trdno gorivo;
6. mejna koncentracija celotnega organskega ogljika za srednjo kurilno napravo 10 mg/m3, če se uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti iz naravnega lesa ali trdno gorivo iz odpadkov;
7. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete iz premoga ali koks, je sedem odstotkov, za odpadno lužino pri proizvodnji celuloze je šest odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 11 odstotkov.

(2) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo trdno gorivo, z vhodno toplotno močjo manjšo od 1 MW se uporabljajo mejne vrednosti za malo kurilno napravo na trdno gorivo.

11. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na tekoče gorivo)

(1) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu 50 mg/m3, razen za naprave, ki uporabljajo za gorivo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj, pri katerih se koncentracija celotnega prahu v dimnih plinih ne ugotavlja;
2. dimno število 1 za naprave, ki uporabljajo za gorivo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj;
3. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m3;
4. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):
 - 180 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od 110 °C, presežek tlaka v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
 - 200 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je najvišja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek tlaka v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
 - 250 mg/m3, če naprava uporablja ekstra lahko kurilno olje in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od 210 °C, presežek tlaka v njem pa večji od 1,8 MPa, in
 - 350 mg/m3, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo, ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;
5. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):

- 1 300 mg/m3, če naprava uporablja težko kurilno olje, in
 - 850 mg/m3, če naprava uporablja drugo tekoče gorivo;
6. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja tekoče gorivo, tri odstotke.

(2) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo tekoče gorivo, z vhodno toplotno močjo manjšo od 5 MW se uporabljajo mejne vrednosti za malo kurilno napravo na tekoče gorivo.

12. člen

(mejne vrednosti emisije snovi za srednje kurilne naprave na plinasto gorivo)

(1) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu za kurilne naprave, katerih vhodna toplotna moč je 20 MW ali več:
 - 5 mg/m3 za naprave, ki uporabljajo zemeljski plin, utekočinjeni naftni plin, rafinerijski plin, plin iz blata čistilnih naprav ali bioplin,
 - 10 mg/m3 za naprave, ki uporabljajo drugo plinasto gorivo;
2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida 80 mg/m3;
3. mejna koncentracija dušikovega monoksida in dušikovih dioksidov, izraženih kot NO(2):
 - 100 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu nižja od 110 °C, presežek tlaka v njem pa ni večji od 0,05 MPa,
 - 110 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu med 110 °C in 210 °C, presežek tlaka v njem pa je med 0,05 MPa in 1,8 MPa,
 - 150 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin in je najvišja temperatura vode v kotlu višja od 210 °C, presežek tlaka v njem pa večji od 1,8 MPa, in
 - 200 mg/m3, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo, pri čemer je treba pri uporabi plinastih goriv, ki vsebujejo dušikove spojine, v dimnih plinih zmanjševati vsebnost dušikovih oksidov z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij čiščenja dimnih plinov, ali če v kotlu medij za prenos toplote ni voda;
4. mejna koncentracija žveplovega dioksida in žveplovega trioksida, izraženih kot SO(2):
 - 5 mg/m3, če naprava uporablja utekočinjen naftni plin,
 - 10 mg/m3, če naprava uporablja zemeljski plin,
 - 50 mg/m3, če naprava uporablja rafinerijski plin,
 - 350 mg/m3, če naprava uporablja drugo plinasto gorivo;
5. računska vsebnost kisika v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja plinasto gorivo, tri odstotke.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe o mejnih koncentracijah ne uporabljajo za uporabo odlagališčnega plina v srednji kurilni napravi oziroma za kakršnokoli sežiganje tega plina.

(3) Za srednje kurilne naprave, ki uporabljajo plinasto gorivo, z vhodno toplotno močjo manjšo od 10 MW se uporabljajo mejne vrednosti za malo kurilno napravo na plinasto gorivo.

V. VREDNOTENJE EMISIJE SNOVI

13. člen

(vsebnost dušika v tekočem gorivu)

(1) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja ekstra lahko kurilno olje, določena v 11. členu te uredbe, se uporablja za ekstra lahko kurilno olje, v katerem vsebnost dušika ne presega referenčne vrednosti dušika 140 mg/kg, za večje vsebnosti dušika v ekstra lahkem kurilnem olju pa je treba izmerjeno koncentracijo dušikovih oksidov v dimnih plinih preračunati na referenčno vsebnost dušika po metodi iz standarda SIST EN 267 (dodatka b in c).

(2) Mejna koncentracija dušikovih oksidov v dimnih plinih srednje kurilne naprave, ki uporablja težko kurilno olje, določena v 11. členu te uredbe, se uporablja za olja, v katerih vsebnost dušika ne presega 0,09 odstotka, izračunanega glede na maso težkega kurilnega olja, za večje vsebnosti dušika v težkem kurilnem olju pa se mejna koncentracija določi na podlagi naslednjega izračuna:

+-----+-----+-----+
| mejna koncentracija | = | - 830 . x2 + 1700 . x + 200, |
| dušikovih oksidov | |
+-----+-----+-----+

pri čemer je x vsebnost dušika v težkem kurilnem olju, izražena v masnih odstotkih.

14. člen

(upoštevanje računske vsebnosti kisika)

Koncentracije snovi v dimnih plinih iz kurilnih naprav se preračunajo na koncentracijo v suhih dimnih plinih, upoštevajoč računske vsebnosti kisika, ki so določene s to uredbo.

15. člen

(kurilne naprave z mešano kurjavo)

(1) Za kurilno napravo z mešano kurjavo se določi mejna koncentracija tako, da se mejne koncentracije za vsako vrsto goriva posebej pomnožijo z deležem toplotne energije, ki ga gorivo prispeva v kurišče. Tako pomnožene vrednosti mejnih koncentracij se seštejejo.

(2) Mejne koncentracije v dimnih plinih odvodnika kurilne naprave z več kurišči, v katerih se uporablja različno gorivo, se določijo na način iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je toplotni prispevek goriva, za katerega so v skladu s to uredbo določene največje mejne koncentracije, v kurilni napravi z mešano kurjavo vsaj 50 odstotkov, veljajo za emisijo snovi iz take kurilne naprave mejne koncentracije, ki so določene za to gorivo.

(4) Za kurilno napravo s kombinirano kurjavo veljajo mejne koncentracije za tisto gorivo, ki trenutno zgoreva. Pri preklopu obratovanja kurišča s trdnega goriva na plinasto ali tekoče veljajo še štiri ure po preklopu mejne koncentracije za trdno gorivo.

(5) Za kurilno napravo s kuriščem z zgorevanjem v vrtničnem sloju veljajo mejne koncentracije za trdno gorivo, določene s to uredbo, tudi ob mešani oziroma kombinirani kurjavi.

VI. UKREPI ZMANJŠEVANJA EMISIJ SNOVI V ZRAK

16. člen

(uporaba čistilnih naprav dimnih plinov)

(1) Srednje kurilne naprave, ki imajo vgrajene naprave za razžveplanje dimnih plinov in naprave za zmanjševanje anorganskih halogenskih spojin v dimnih plinih, lahko obratujejo brez teh naprav največ 240 ur na leto, od tega največ 72 ur nepretrgoma.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec srednje kurilne naprave vsak izpad čistilnih naprav prijaviti inšpektoratu, pristojnemu za varstvo okolja.

(3) Čas obratovanja iz prvega odstavka tega člena, v katerem je presežena dvakratna mejna koncentracija, se upošteva kot čas izpada čistilnih naprav.

17. člen

(izpuščanje dimnih plinov)

(1) Upravljavec male in srednje kurilne naprave mora zagotoviti izpuščanje dimnih plinov v okolje samo skozi njen dimnik.

(2) Upravljavec srednje kurilne naprave mora zagotoviti, da se pri načrtovanju in izračunu potrebne višine dimnika upoštevajo določbe predpisa, ki ureja emisijo snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaženja.

(3) Položaj izstopne odprtine dimnika pri malih kurilnih napravah mora biti glede na nagib strehe in lego prezračevalnih odprtin, oken ali vrat v skladu s standardoma za gradnjo dimovodnih naprav SIST EN 15287-1+A1 in SIST EN 15287-2.

18. člen

(toplotni zbiralnik)

(1) Male kurilne naprave s tekočim sredstvom za prenos toplote, ki uporabljajo za trdno gorivo naravni les v vseh oblikah (drva, žagovina, kosi, odrezki, lubje, storži), lesne ostanke, ki nastajajo pri obdelavi naravnega lesa in brikete ali pelete iz naravnega lesa, morajo imeti vodni toplotni zbiralnik s prostornino najmanj 12 litrov na liter polnilnega prostora z gorivom. Vodni toplotni zbiralnik mora imeti tudi prostornino najmanj 55 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(2) Če se mala kurilna naprava iz prejšnjega odstavka z gorivom avtomatsko polni, mora imeti vodni toplotni zbiralnik prostornino najmanj 20 litrov na kW nazivne toplotne moči kurilne naprave.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko uporabi drugačen toplotni zbiralnik enake zmogljivosti shranjevanja toplote.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. avtomatsko polnjene kurilne naprave, ki dosegajo mejne vrednosti po tej uredbi pri najmanjši nastavljeni moči kurilne naprave,
2. kurilne naprave, ki pri polni obremenitvi obratujejo v sistemu oskrbe s toploto za pokrivanje osnovne obremenitve, za pokrivanje konične obremenitve in dodatnih obremenitev pa se uporablja drug vir toplote,
3. kurilne naprave, ki obratujejo izključno pri polni obremenitvi.

19. člen

(uporaba enosobne kurilne naprave, osnovne peči ali odprtega kamina)

(1) Enosobna kurilna naprava se lahko uporablja, če je proizvajalec ali dobavitelj enosobne kurilne naprave ali vložka za kurišče enosobne kurilne naprave v skladu z zakonom o gradbenih proizvodih:

– podal izjavo o skladnosti s tehničnimi zahtevami iz standardov iz drugega stolpca, z zahtevami o nepreseganju mejnih vrednosti iz petega in šestega stolpca in z zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka iz sedmega stolpca v tabeli priloge 2 te uredbe, ali

– pridobil certifikat o tipskem preskusu, ki potrjuje, da enosobna kurilna naprava ali vložek njenega kurišča izpolnjuje te tehnične zahteve, zahteve o nepreseganju mejnih vrednosti in zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka.

(2) Na območju degradiranega okolja je prepovedana uporaba osnovne peči in odprtega kamina.

(3) Ne glede na prepoved iz prejšnjega odstavka se na območju degradiranega okolja osnovna peč lahko uporablja, če:

- je v skladu s stanjem tehnike opremljena z napravami za zmanjševanje prahu ali
- so emisije snovi in toplotni izkoristek v skladu z zahtevami iz petega, šestega in sedmega stolpca osme vrstice »Vložki lončenih peči s polnilnim kuriščem« iz tabele v prilogi 2 te uredbe, kar se dokazuje z:
- meritvami emisije snovi ali
- listino o skladnosti z zahtevami te uredbe za predhodno narejeno kurišče osnovne peči.

VII. OBRATOVALNI MONITORING EMISIJE SNOVI

20. člen

(obratovalni monitoring emisije snovi)

(1) Upravljavec male kurilne naprave mora zagotoviti izvajanje prvih meritev in obratovalnega monitoringa emisije snovi v zrak v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov, upravljavec srednje kurilne naprave pa v skladu s predpisom, ki ureja prve meritve in obratovalni monitoring emisije snovi v zrak.

(2) Prve meritve in občasne meritve emisije snovi se ne opravljajo:

- na malih kurilnih napravah na tekoče in plinasto gorivo, katerih nazivna toplotna moč je manjša ali enaka 11 kW, in
- na enosobnih kurilnih napravah ter osnovnih pečeh in odprtih kaminih.

(3) Občasne meritve niso potrebne, če ima mala ali srednja kurilna naprava vgrajene umerjene merilnike emisije snovi za trajno merjenje, ki delujejo nepretrgoma.

21. člen

(izvajanje trajnih meritev)

(1) Za srednjo kurilno napravo mora upravljavec naprave glede na vrsto goriva in vhodno toplotno moč zagotoviti izvajanje trajnih meritev naslednjih količin:

- koncentracije celotnega prahu za naprave na trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 25 MW;
- koncentracije celotnega prahu za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW, razen za tiste, ki uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj;
- dimnega števila za naprave na tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW in uporabljajo ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali

metilester iz rastlinskih olj;

– koncentracije ogljikovega monoksida za naprave na trdno gorivo, in sicer:

- 1. če je njihova vhodna toplotna moč večja od 2,5 MW,
- 2. na trdno gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v trdno gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 2,5 MW;

– koncentracije ogljikovega monoksida za naprave na tekoče gorivo, in sicer:

- 1. na ekstra lahko kurilno olje, metanol, etanol, neobdelano rastlinsko olje ali metilester iz rastlinskih olj, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 20 MW,
- 2. na tekoče gorivo iz odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja predelavo odpadkov v tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 2,5 MW, in na drugo tekoče gorivo, če je njihova vhodna toplotna moč večja od 10 MW;

– koncentracije žveplovih oksidov za naprave na premog, brikete iz premoga in koks z vsebnostjo celotnega žvepla, večjo od enega odstotka mase goriva;

– koncentracije žveplovih oksidov za naprave na emulgirani naravni bitumen in težko kurilno olje.

(2) Kurilna naprava na trdno gorivo z vhodno toplotno močjo, večjo od 5 MW in enako ali manjšo od 25 MW, mora biti opremljena z napravo za trajno kvalitativno merjenje koncentracije celotnega prahu.

VIII. NADZOR

22. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

IX. KAZENSKÉ DOLOČBE

23. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami tretjega odstavka 5. člena, četrtega odstavka 5. člena, drugega odstavka 6. člena, 16. člena, 17. člena, 18. člena, 19. člena, 20. člena, 21. člena, 25. člena, 26. člena ali 27. člena te uredbe.

(2) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec naprave, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami tretjega odstavka 5. člena, četrtega odstavka 5. člena, 16. člena, 17. člena, 18. člena, 19. člena, 20. člena, 25. člena ali 26. člena te uredbe.

(3) Z globo od 1.200 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca naprave.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(prilagoditev vgradnje male kurilne naprave na trdno gorivo in uporaba teh malih kurilnih naprav)

(1) Za enosobno kurilno napravo, ki se postavi in da v uporabo od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016 na območju, ki ni območje degradiranega okolja, se uporabljajo določbe o mejnih vrednostih iz tretjega, četrtega in sedmega stolpca tabele iz priloge 2 te uredbe.

(2) Če se mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava, osnovna peč ali odprti kamin, vgradi in da v uporabo od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016 na območju, ki ni območje degradiranega okolja, je:

1. mejna koncentracija celotnega prahu:

- 90 mg/m3 za vhodno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 1 MW, če je trdno gorivo premog,
- 100 mg/m3 za vhodno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 1 MW, če je trdno gorivo naraven les v vseh oblikah razen briketov ali peletov,
- 60 mg/m3 za vhodno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 1 MW, če so trdno gorivo briketi ali peleti iz naravnega lesa;

2. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:

- 1 000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, če je trdno gorivo premog ali naraven les v vseh oblikah razen briketov ali peletov,
- 500 mg/m3 za vhodno toplotno moč 500 kW ali več in manjšo od 1 MW, če je trdno gorivo premog ali naraven les v vseh oblikah razen briketov ali peletov,
- 800 mg/m3 za vhodno toplotno moč 4 kW ali več in manjšo od 500 kW, če so trdno gorivo briketi ali peleti iz naravnega lesa,
- 500 mg/m3 za vhodno toplotno moč 500 kW ali več in manjšo od 1 MW, če so trdno gorivo briketi ali peleti iz naravnega lesa;

3. računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave 13 odstotkov.

(3) Če se mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni osnovna peč ali odprti kamin, vgradi in da v uporabo po 31. decembru 2011 na območju degradiranega okolja, se uporabljajo določbe prvega odstavka 8. člena te uredbe.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka 19. člena te uredbe se enosobna kurilna naprava iz prvega odstavka tega člena lahko uporablja, če je proizvajalec ali dobavitelj enosobne kurilne naprave ali vložka za kurišče enosobne kurilne naprave v skladu z zakonom o gradbenih proizvodih:

– podal izjavo o skladnosti s tehničnimi zahtevami iz drugega stolpca, z zahtevami o nepreseganju mejnih vrednosti iz tretjega in četrtega stolpca in z zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka iz sedmega stolpca v tabeli priloge 2 te uredbe, ali

– pridobil certifikat o tipskem preskusu, ki potrjuje, da enosobna kurilna naprava ali vložek njenega kurišča izpolnjuje te tehnične zahteve, zahteve o nepreseganju mejnih vrednosti in zahtevo o doseganju toplotnega izkoristka.

25. člen

(prilagoditev uporabe male kurilne naprave)

(1) Enosobna kurilna naprava in osnovna peč, ki je postavljena in dana v uporabo do 31. decembra 2011, se lahko uporablja:

- 1. na območju, ki ni območje degradiranega okolja,
- 2. na območju degradiranega okolja, če:

- je edini vir ogrevanja stanovanjskih prostorov,
- ima listino o skladnosti z zahtevami te uredbe,
- z meritvami emisije snovi v zrak dokazuje izpolnjevanje zahtev v zvezi z mejnimi vrednostmi iz petega in šestega stolpca tabele iz priloge 2 te uredbe ali
- je bila izdelana ali postavljena pred 1. januarjem 1950.

(2) Mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava, osnovna peč ali odprti kamin in ki je vgrajena in dana v uporabo do 31. decembra 2011, se na območju, ki ni območje degradiranega okolja, lahko uporablja:

1. če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz drugega odstavka prejšnjega člena, ali
2. najdlje do roka 60 mesecev po tem, ko mala kurilna naprava obratuje več kakor 15 let, če emisije snovi v zrak izpolnjujejo zahteve v zvezi z naslednjimi mejnimi vrednostmi:

- a. črnina dimnih plinov 1;
- b. mejna koncentracija ogljikovega monoksida:

- 4 000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 50 kW ali več in manjšo od 150 kW,
- 2 000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 150 kW ali več in manjšo od 500 kW,

– 1 000 mg/m3 za vhodno toplotno moč 500 kW ali več in manjšo ali enako 1 MW; pri čemer je računska vsebnost kisika v dimnih plinih male kurilne naprave, ki uporablja za gorivo premog, brikete iz premoga ali koks, osem odstotkov, za drugo trdno gorivo pa 13 odstotkov.

(3) Če na dan uveljavitve te uredbe mala kurilna naprava na trdno gorivo, ki ni enosobna kurilna naprava, osnovna peč ali odprti kamin, na območju, ki ni območje degradiranega okolja, obratuje več kot 15 let, se mora do 31. decembra 2015 prilagoditi mejnim vrednostim iz drugega odstavka prejšnjega člena te uredbe in do roka prilagoditve izpolnjevati zahteve v zvezi z mejnimi vrednostmi iz 2. točke prejšnjega odstavka.

(4) Mala kurilna naprava iz drugega odstavka tega člena se na območju degradiranega okolja lahko uporablja:

- če emisije snovi v zrak ne presegajo mejnih vrednosti iz 8. člena uredbe, ali
- najdlje 24 mesecev po uveljavitvi predpisa, ki v skladu z zakonom ureja določitev območja degradiranega okolja, in ne dlje od 31. decembra 2016.

26. člen

(prilagoditev male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo)

(1) Upravljaavec male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo, ki je vgrajena in dana v uporabo do 31. decembra 2011, mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisije snovi in v zvezi z največjimi vrednostmi toplotne izgube z dimnimi plini določbam te uredbe:

- najpozneje do 31. decembra 2015, če je mala kurilna naprava na tekoče in plinasto gorivo obratovala na dan uveljavitve več kakor 15 let,
- najpozneje 60 mesecev po tem, ko mala kurilna naprava na tekoče in plinasto gorivo obratuje več kakor 15 let.

(2) Do prilagoditve male kurilne naprave iz prvega odstavka tega člena določbam te uredbe se za mejne vrednosti emisij snovi za male kurilne naprave na tekoče in plinasto gorivo, ki obratuje na dan uveljavitve te uredbe, uporabljajo mejne vrednosti emisije snovi iz 8. člena te uredbe, razen za:

- ogljikov monoksid, za katerega je mejna koncentracija 175 mg/m3 za tekoče gorivo in 100 mg/m3 za plinasto gorivo,
- dušikove okside, za katere je mejna koncentracija 250 mg/m3 za tekoče gorivo, 150 mg/m3 za zemeljski plin in 200 mg/m3 za utekočinjeni naftni plin.

(3) Do prilagoditve male kurilne naprave iz prvega odstavka tega člena določbam te uredbe se izpolnjevanje zahtev v zvezi z največjimi vrednostmi toplotne izgube z dimnimi plini ne ugotavlja.

27. člen

(prilagoditev obstoječe srednje kurilne naprave)

(1) Upravljaavec srednje kurilne naprave, ki je zgrajena ali dana v obratovanje do 31. decembra 2011, in srednje kurilne naprave, za katero je do 31. decembra 2011 pridobljeno okoljevarstveno soglasje ali gradbeno dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: obstoječa srednja kurilna naprava) mora prilagoditi njeno obratovanje v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij snovi določbam te uredbe:

- najpozneje do 31. decembra 2017, če je srednja kurilna naprava obratovala na dan uveljavitve te uredbe več kakor 20 let,
- najpozneje 90 mesecev po tem, ko srednja kurilna naprava obratuje več kakor 20 let.

(2) Do prilagoditve obstoječe srednje kurilne naprave določbam te uredbe se za mejne vrednosti emisij snovi uporabljajo mejne vrednosti iz 10., 11. in 12. člena te uredbe, razen za:

- ogljikov monoksid, za katerega je mejna koncentracija 250 mg/m3 za trdno gorivo, 170 mg/m3 za tekoče gorivo in 100 mg/m3 za plinasto gorivo,
- dušikove okside, za katere je mejna koncentracija 650 mg/m3 za trdno gorivo, 250 mg/m3 za ekstra lahko kurilno olje, 350 mg/m3 za težko kurilno olje in 200 mg/m3 za plinasto gorivo,
- žveplove okside, za katere je mejna koncentracija 1 700 mg/m3 za trdno gorivo, 1 700 mg/m3 za tekoče gorivo in 35 mg/m3 za plinasto gorivo,
- celotni prah pri uporabi trdnega goriva v srednjih kurilnih napravah z vhodno toplotno močjo manjšo od 5 MW, za katerega je mejna koncentracija enaka 150 mg/m3,
- celotni prah za rekonstruirano obstoječo srednjo kurilno napravo na trdno gorivo iz naravnega lesa v vseh oblikah ali na brikete ali pelete iz naravnega lesa, ki je začela obratovati pred 10. decembrom 1994, za katerega je mejna koncentracija enaka 150 mg/m3,
- celotni prah pri uporabi trdnega goriva v srednji kurilni napravi z vhodno toplotno močjo enako ali večjo od 5 MW, za katerega je mejna koncentracija enaka 50 mg/m3,

– ogljikov monoksid za rekonstruirano obstoječo srednjo kurilno napravo na trdno gorivo iz naravnega lesa v vseh oblikah ali na brikete ali pelete iz naravnega lesa, ki je začela obratovati pred 10. decembrom 1994, za katerega je mejna koncentracija enaka 1 000 mg/m3, ter

– celotni organski ogljik, če se uporablja za gorivo naravni les v vseh oblikah, briketi ali peleti iz naravnega lesa ali trdno gorivo iz odpadkov, za katerega je mejna koncentracija enaka 50 mg/m3.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena mora upravljaavec srednje kurilne naprave prilagoditi emisijo snovi v zrak določbam te uredbe najpozneje do 31. decembra 2013, če uporablja za gorivo trdno gorivo iz odpadkov.

28. člen

(začetek občasnih meritev emisije snovi v zrak iz male kurilne naprave)

Občasne meritve emisije snovi v zrak se ne opravljajo na mali kurilni napravi na trdno gorivo do objave merilnih metod v predpisu, ki ureja merjenje emisije snovi v zrak iz male kurilne

naprave pri opravljanju storitev javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom.

29. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Uradni list RS, št. 34/07 in 81/07).

30. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-10/2011

Ljubljana, dne 24. marca 2011

EVA 2010-2511-0129

Vlada Republike Slovenije

mag. Mitja Gaspari l.r.
Minister

[Priloga 1: Izračun toplotnega izkoristka kurilne naprave](#)
[Priloga 2: Mejne vrednosti emisije snovi v zrak za enosobne kurilne naprave](#)